

จดหมายของอัครทูตเปาโล ถึงทิตัส

บทที่ 1

คำค้นับ

1 เปาโล ผู้รับใช้ของพระเจ้า และอัครทูตของพระเยซูคริสต์ ตามความเชื่อของบรรดาผู้ที่พระเจ้าได้ทรงเลือกสรรไว้ และการยอมรับความจริงซึ่งตามทางของพระเจ้า

2 ในความหวังแห่งชีวิตนิรันดร์ ซึ่งพระเจ้า ผู้ไม่สามารถตรัสมุสา ได้ทรงสัญญาไว้ตั้งแต่ก่อนสร้างโลก

3 แต่ในเวลาที่ทรงกำหนดไว้ ก็ได้โปรดให้พระวาระของพระองค์ปรากฏโดยการเทศนา ซึ่งได้ทรงมอบไว้แก่ข้าพเจ้า ตามคำบัญชาของพระเจ้าพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเรา

4 ถึง ทิตัส ผู้เป็นบุตรแท้ของข้าพเจ้า ตามความเชื่อเดียวกัน ขอพระคุณ พระเมตตา และสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดา และพระเยซูคริสต์เจ้าพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเรา จงดำรงอยู่กับท่านเถิด

ทิตัสจะจัดระเบียบในคริสตจักรต่าง ๆ

5 เพราะเหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงได้ละท่านไว้ที่เกาะครีต เพื่อท่านจะได้จัดระเบียบสิ่งต่าง ๆ ที่ยังบกพร่องอยู่ และตั้งบรรดาผู้ปกครองไว้ในนครทุกแห่งตามที่ข้าพเจ้าได้มอบหมายไว้แก่ท่านแล้ว

6 ถ้าผู้ใดเป็นคนไร้ที่ติ เป็นสามีของ

ภรรยาคนเดียว มีบรรดาบุตรที่สัตย์ซื่อ ไม่ถูกกล่าวหาว่าเป็นนักเลงหรือเป็นคนดื้อกระด้าง

7 เพราะว่าผู้ดูแลนั้น ต้องไร้ที่ติ ในฐานะเป็นผู้อารักขาของพระเจ้า ไม่เป็นคนดื้อดั่ง ไม่เป็นคนที่โมโหจับปล้น ไม่สนใจเหล้าองุ่น ไม่เป็นนักเลง และไม่โลกทรยศสิ่งของอันเป็นมลทิน

8 แต่เป็นคนมีอชฌาศัยรับแขกดี เป็นผู้รักคนดี เป็นคนรู้จักประมาณตน เป็นคนยุติธรรม เป็นคนบริสุทธิ์ รู้จักบังคับใจตนเอง

9 โดยยึดมั่นในถ้อยคำอันสัตย์ซื่อตามที่เขาได้รับคำสอนมาแล้ว เพื่อเขาจะสามารถ โดยหลักคำสอนอันถูกต้อง ทั้งเตือนสติและโน้มน้าวบรรดาคนที่พูดต่อต้านนั้น

10 เพราะว่ามีคนเป็นอันมากที่ดื้อกระด้าง และพูดไม่เป็นสาระ และบรรดาคนหลอกลวง โดยเฉพาะพวกที่ถือการเข้าสู่หนัด

11 ผู้ซึ่งปากของพวกเขาต้องถูกปิดเสีย ผู้ซึ่งพลิกคว่ำบรรดาครวัรเรือนให้เสียไป โดยสอนสิ่งต่าง ๆ ซึ่งพวกเขาไม่ควรจะสอนเลย เพราะเห็นแก่ทรัพย์สินสิ่งของอันเป็นมลทิน

12 คนหนึ่งในพวกเขา คือเป็นผู้พยา-

(1) 1 ทธ 3:16; 2 ทธ 2:25 (2) กตว 23:19 (4) 2 คร 2:13; 8:23; กท 2:3; 2 ทธ 4:10

(5) 1 คร 11:34 (6) 1 ทธ 3:2-4; ทต 1:6-8 (7) ลนต 10:9

(10) ยก 1:26 (11) 1 ทธ 6:5 (12) กจ 17:28

กรณีของพวกเขาเอง ได้กล่าวว่า “ชาวคริสต์เป็นคนพูดปดเสมอ เป็นสัตว์ร้ายทั้งหลาย เป็นคนเกียจคร้านกินดิบ”

13 คำพยานนี้เป็นความจริง เหตุฉะนั้นท่านจงว่ากล่าวพวกเขาให้แรง ๆ เพื่อพวกเขาจะปกติในความเชื่อนั้น

14 โดยไม่ได้ใส่ใจในนิทานต่าง ๆ ของพวกยิว และในบรรดาบทบัญญัติของมนุษย์ ที่หันไปเสียจากความจริง

15 สำหรับคนบริสุทธินั้น สิ่งสารพัดก็บริสุทธิ์ แต่สำหรับคนทั้งหลายที่เป็นมลทินและที่ไม่เชื่อนั้น ก็ไม่มีสิ่งใดบริสุทธิ์เลย แต่แม้กระทั่งความคิดและจิตสำนึกของพวกเขาก็เป็นมลทิน

16 พวกเขาออกปากว่าพวกเขารู้จักพระเจ้า แต่ในการงานต่าง ๆ พวกเขาก็ปฏิเสธพระองค์ โดยการประพฤติตัวนาร้างเกียจ และไม่เชื่อฟัง และสำหรับการงานที่ดีทุกอย่างก็ใช้ไม่ได้เลย

บทที่ 2

คำสอนที่จำเป็นสำหรับ

การดำเนินชีวิตในทางของพระเจ้า

1 แต่ท่านจงกล่าวสิ่งเหล่านั้นซึ่งสอดคล้องกับหลักคำสอนอันถูกต้อง

2 ให้ผู้ชายที่สูงอายุเป็นคนรู้จักประมาณตน เอาใจจริงเอาใจ รู้จักบังคับใจตนเองปกติในความเชื่อนั้น ในความรัก ในความอดทน

3 ผู้หญิงที่สูงอายุก็เช่นกัน ให้พวกเขามีการประพฤติที่สอดคล้องกับความบริสุทธิ์ ไม่เป็นคนหาความใส่เขา ไม่สนใจเหล่า

องุ่นมาก ให้เป็นผู้สอนสิ่งต่าง ๆ ที่ดี

4 เพื่อพวกเขาจะได้ฝึกสอนพวกผู้หญิงสาว ๆ ให้เป็นคนรู้จักประมาณตน ให้รักสามีของตน ให้รักบุตรทั้งหลายของตน

5 ให้มีสติสัมปชัญญะ เป็นคนบริสุทธิ์ เอาใจใส่ในบ้านเรือน เป็นคนดี เชื่อฟังสามีของตน เพื่อพระวณะของพระเจ้าจะไม่ถูกหมิ่นประมาท

6 ผู้ชายหนุ่ม ๆ ก็เช่นเดียวกัน จงเตือนสติพวกเขาให้มีสติสัมปชัญญะ

7 ในสิ่งสารพัดจงสำแดงตัวท่านเองให้เป็นแบบอย่างของการงานที่ดีทั้งหลายในหลักคำสอนโดยแสดงความสุจริต ความจริงจิง ความจริงใจ

8 คำพูดอันถูกต้อง ซึ่งไม่สามารถถูกประณามได้ เพื่อคนที่อยู่ฝ่ายตรงกันข้ามจะได้ละอาย โดยไม่มีสิ่งชั่วร้ายใด ๆ ที่จะกล่าวถึงท่านทั้งหลายได้

9 จงเตือนสติพวกผู้รับใช้ให้เชื่อฟังนายของตน และให้กระทำการที่ซื่อสัตย์ของพวกเขาในทุกประการ โดยไม่เถียงกลับ

10 โดยไม่ยกยอก แต่แสดงความซื่อสัตย์ทุกอย่าง เพื่อว่าพวกเขาจะประดับหลักคำสอนของพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของพวกเราในการทั้งปวง

11 เพราะว่าพระคุณของพระเจ้าที่นำความรอดมาได้ปรากฏแก่คนทั้งปวงแล้ว

12 โดยสอนพวกเราว่า โดยการละทิ้งการอธรรมและตัณหาต่าง ๆ ฝ่ายโลกนี้ พวกเราควรดำเนินชีวิตอย่างมีสติสัมปชัญญะอย่างชอบธรรม และตามทางของพระเจ้า

(13) 2 คร 13:10; 2 ทธ 4:2 (14) อสย 29:13 (15) ลก 11:41; รม 14:14; 1 คร 6:12

(16) มธ 7:20; รม 1:28; 2 ทธ 3:5; 1 ยน 2:4 (5) รม 2:24; 1 คร 14:34; 1 ทธ 2:11; 5:14

(7) อฟ 6:24; ฟป 3:17; 1 ทธ 4:12 (9) อฟ 6:5; 1 ทธ 6:1 (11) รม 5:15

ในโลกปัจจุบันนี้

13 โดยมุ่งรอคอยความหวังอันมีสุขนั้น และการปรากฏอันทรงสง่าราศีของพระเจ้าผู้ใหญ่ยิ่ง และพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเราคือ พระเยซูคริสต์

14 ผู้ได้โปรดประทานพระองค์เองเพื่อพวกเรา เพื่อพระองค์จะทรงไถ่พวกเราให้พ้นจากความชั่วช้าทุกอย่าง และทรงชำระหมู่ชนพิเศษให้บริสุทธิ์สำหรับพระองค์เอง ซึ่งมีความกระตือรือร้นในการทำงานที่ดีทั้งหลาย

15 สิ่งเหล่านี้ จงพูด และเตือนสติ และว่ากล่าวด้วยสิทธิอำนาจทุกอย่าง อย่าให้ผู้หนึ่งผู้ใดเหยียดหยามท่านได้

บทที่ 3

คริสเตียนเป็น

พลเมืองดี

1 จงให้พวกเราระลึกที่จะนอบน้อมต่อบรรดาผู้ปกครองบ้านเมืองและผู้มีอำนาจให้เชื่อฟังบรรดาเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองให้พร้อมที่จะกระทำการงานที่ดีทุกอย่าง

2 ที่จะไม่พูดให้ร้ายผู้หนึ่งผู้ใด ไม่เป็นคนชอบวิวาท แต่เป็นคนสุภาพอ่อนโยน โดยแสดงความอ่อนสุภาพต่อคนทั้งปวง

3 เพราะว่าบางครั้งพวกเราเองก็โง่เขลาเช่นกัน ไม่เชื่อฟัง ถูกหลอกลวง โดยรับใช้ตัณหาและความสนุกสนานต่าง ๆ โดยใช้ชีวิตในการคิดปองร้ายและการริษยา นำเกลียดชัง และเกลียดชังซึ่งกันและกัน

4 แต่หลังจากพระกรุณาและความรักของ

พระเจ้าพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเราที่มีต่อมนุษย์ได้ปรากฏแล้ว

5 มิใช่โดยบรรดาการงานแห่งความชอบธรรมซึ่งพวกเราได้กระทำ แต่ตามพระเมตตาของพระองค์ พระองค์ได้ทรงช่วยพวกเราให้รอด โดยการล้างชำระแห่งการบังเกิดใหม่ และการทรงสร้างขึ้นมาใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

6 ซึ่งพระองค์ได้ทรงให้หลั่งลงมาบนพวกเราอย่างบริบูรณ์ โดยทางพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของพวกเรา

7 เพื่อว่าเมื่อถูกทำให้เป็นคนชอบธรรมแล้วโดยพระคุณของพระองค์ พวกเราจะเป็นทนายตามความหวังแห่งชีวิตนิรันดร์

8 นี่เป็นถ้อยคำสัตย์ซื่อ และสิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านยืนยันตลอดเวลาว่า คนทั้งหลายที่เชื่อในพระเจ้าแล้วจะได้ระมัดระวังที่จะรักษาการงานที่ดีทั้งหลายไว้ สิ่งเหล่านี้ดีและเป็นประโยชน์แก่คนทั้งหลาย

จงหลีกเลี่ยงจากคำถามอันโง่เขลา

และการโต้แย้งกัน

9 แต่จงหลีกเลี่ยงบรรดาคำถามอันโง่เขลา และลำดับวงศ์ตระกูล และการทุ่มเถียงกัน และการทะเลาะกันเรื่องพระราชบัญญัติ เพราะว่าการอย่างนั้นไร้ประโยชน์และไร้สาระ

10 คนใด ๆ ที่เป็นคนก่อให้เกิดความแตกแยกกัน หลังจากการตักเตือนหนึ่งและสองหนแล้ว ก็จงปฏิเสธเสีย

11 โดยรู้ว่าคนเช่นนั้นเป็นคนที่ถูกคว่ำ

(13) 1 คร 1:7; คส 3:4 (14) อพย 15:16 (15) 1 ทธ 4:13; 2 ทธ 4:2 (1) รม 13:1; คส 1:10

(3) 1 คร 6:11; 1 ปต 4:3 (4) 1 ทธ 2:3; ทด 2:11 (5) ยน 3:3; รม 3:20; อฟ 2:4-9 (6) อสค 36:25

(7) มธ 25:34; มก 10:17; รม 8:17 (8) 1 ทธ 1:15 (9) 1 ทธ 1:4; 2 ทธ 2:23 (10) มธ 18:17

เสียและกระทำบาป โดยถูกประโทษด้วยตัวเขาเอง

12 เมื่อข้าพเจ้าจะส่งอาร์เทมาสหรือทิดีกัสมาหาท่าน จงมีขมิ้นที่จะมาหาข้าพเจ้าที่เมืองนิโคบุรี เพราะข้าพเจ้าตั้งใจแล้วว่า จะค้างอยู่ที่นั่นจนสิ้นฤดูหนาว

13 จงมีขมิ้นที่จะส่งคนาสผู้เป็นทนายความกับบอปอลโลไปตามทางของเขาทั้งสอง เพื่อไม่ให้เขาทั้งสองขาดสิ่งใด ๆ เลย

14 และจงให้คนของพวกเราเรียนรู้ที่จะ

รักษาการงานที่ดีต่าง ๆ ไว้ด้วยสำหรับการใช้งานที่จำเป็นต่าง ๆ เพื่อพวกเขาจะไม่ใช่คนที่ไม่ไผล

15 คนทั้งปวงที่อยู่กับข้าพเจ้าฝากความคิดถึงมายังท่าน จงทักทายปราศรัยคนทั้งปวงที่รักพวกเราในความเชื่อนั้น ขอพระคุณดำรงอยู่กับพวกท่านทุกคนเถิด เอเมน [เขียนถึงทิตัส ผู้ได้รับการเจิมให้เป็นผู้ดูแลคนแรกแห่งคริสตจักรของชาวคริสต์ จากเมืองนิโคบุรี แคว้นมาซิโดเนีย]

(12) กจ 20:4; อฟ 6:21; คส 4:7; 2 ทธ 4:12 (13) กจ 18:24; 1 คร 16:12